

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1527/2018
13.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Миланка Танасковић, адвокат из ..., против тужених ПД „КК“ ДОО ... и ПД „ЛЛ“ ДОО ..., чији је заједнички пуномоћник Леа Герасимовић, адвокат из ..., ради исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2854/17 од 01.02.2018. године, у седници одржаној 13.02.2019. године донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужилаца и преиначује пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2854/17 од 01.02.2018. године, тако што се одбија, као неоснована жалба тужених и потврђује пресуда Основног суда у Рашкој П1 101/16 од 19.05.2017. године.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужиоцима на име трошкова ревизијског поступка плате 245.600,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 101/16 од 19.05.2017. године ставом првим изреке, обавезани су тужени, као солидарни дужници, да тужиоцима на име разлике у заради исплате и то: а) АА за период од 01.06.2009. године до 31.03.2010. године 344.512,69 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; б) ББ за период од 01.06.2009. године до 31.05.2010. године 388.186,66 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; в) ВВ за период од 01.06.2009. године до 31.03.2010. године 341.553,32 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; г) ГГ за период од 01.06.2009. године до 31.05.2010. године 401.610,43 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; д) ДД за период од 01.06.2009. године до 31.03.2010. године 209.325,82 динара, са законском затезном

каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; њ) ЂЂ за период од 01.06.2009. године до 31.03.2010. године 374.843,4482 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; е) ЕЕ за период од 01.06.2009. године до 31.05.2010. године 434.220,36 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; ж) ЖЖ за период од 01.06.2009. године до 31.03.2010. године 457.852,53 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; з) ЗЗ за период од 01.06.2009. године до 31.05.2010. године 526.689,40 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; и) ИИ за период од 01.06.2009. године до 31.03.2010. године 454.481,30 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате; ј) ЈЈ за период од 01.06.2009. године до 31.10.2009. године 230.651,62 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова поступка плате 2.078.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2854/17 од 01.02.2018. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда и одбијени су захтеви тужилаца којим су тражили да се обавезу тужени да им солидарно на име разлике у заради за период од 01.06.2009. до 31.03.2010. године односно до 31.05.2010. године исплате износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженима на име трошкова поступка плате 261.000,00 динара.

Против другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су били у радном односу код Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ..., до продаје имовине компаније туженом ПД „КК“ ДОО Београд, по основу уговора о продаји имовине методом јавног тендера закљученог и овереног од стране Другог општинског суда у Београду 26.12.2008. године између Агенције за приватизацију РС и Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... у

реструктурирању, као продаваца и туженог ПД „КК“ ДОО ..., као купца. Према наведеном уговору обавеза туженог ПД „КК“ ДОО ... је била да формира ново друштво и да у исто унесе имовину Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ Саставни део уговора је Прилог 5 – Социјални програм, према ком програму је обавеза туженог ПД „КК“ ДОО ... била и да обезбеди: да ново друштво, најкасније у року од седам дана од дана испуњења, уговором о раду засновати радни однос са свим лицима наведеним у Анексу 1 (А и Б) овог документа, која ће преузети заједно са имовином Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ...; да сваки запослени има најмање права и обавезе утврђене Колективним уговором закљученим 2005. године, са свим важећим Анексима; да се зарада сваког запосленог утврђује на бази података из Анекса 1 (А и Б) Социјалног програма и да не може бити нижа од просека зараде предметног запосленог у последња три месеца који су претходили објави јавног позива за продају; да ново друштво поштује Колективни уговор са свим важећим Анексима у периоду од једне године од дана испуњења. Тужени ПД „КК“ ДОО ... је поступио у складу са уговореним обавезама и основао ново друштво - туженог ПД „ЛЛ“ ДОО ..., у које друштво је унео имовину Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... и које је привредно друштво 01.06.2009. године засновало радне односе са свим запосленима код Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ..., тако и са тужиоцима. Тужени ПД „ЛЛ“ ДОО Копаоник тужиоцима је у периоду од 01.06.2009. године до 31.05.2010. године исплаћивао зараду обрачунату у складу са Појединачним колективним уговором Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... из 2005. године, а у висини просечне тромесечне зараде коју им је Компанија „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... исплатила за април, мај и јун 2008. године.

Компанија „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... тужиоцима је у периоду од 01.01.2007. године до 31.08.2008. године исплаћивала зараду по ценама рада из Појединачног колективног уговора, а не по ценама рада из гранског колективног уговора, које су биле више од цене рада из Појединачног колективног уговора, због чега је правоснажним пресудама Општинског суда у Рашкој П1 224/08 од 18.11.2008. године, П1 423/08 од 18.5.2009. године, П1 134/08 од 27.01.2009. године, П1 210/08 од 03.12.2008. године, П1 563/08 од 25.12.2008. године, П1 114/08 од 25.12.2008. године, П1 38/08 од 06.01.2009. године, П1 731/08 од 26.03.2009. године, П1 197/08 од 08.11.2008. године, П1 138/08 од 25.12.2008. године, П1 404/10 од 12.04.2011. године, обавезана да тужиоцима на име разлике исплаћених и припадајући зарада по гранском колективном уговору, за период од 01.01.2007. године до 31.08.2008. године исплати износе ближе означене у изрекама напред наведених пресуда, са законском затезном каматом.

Тужиоци траже исплату разлике између исплаћених зарада према Појединачном колективном уговору и зарада обрачунатих применом цене рада из посебног колективног уговора за делатност угоститељства и туризма за спорни период, а висина разлике зараде утврђена је на основу налаза и мишљења судског вештака економске струке.

Првостепени суд је усвојио захтев тужилаца и обавезао тужене да тужиоцима исплате разлику зараде за тражени период, са образложењем да се тужени ПД „КК“ ДОО ... уговором о продаји имовине Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ..., који садржи и Прилог број 5-Социјални програм, обавезао да оснује ново друштво, у које ће да унесе имовину Компаније „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... и да ће ново друштво да преузме запослене Компаније, чији минимум права, укључујући и

право на зараду, неће бити мањи од права уговорених Колективним уговором из 2005. године и да су – због чињенице да је Компанија „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... била дужна да зараде запосленима, па и тужиоцима, обрачунава и исплаћује по ценама рада из гранског колективног уговора, да су и тужени били дужни да зараду тужиоцима обрачунавају и исплаћују по ценама рада из гранског колективног уговора, као и да су оба тужена солидарни дужници обавеза предвиђених и преузетих Социјалним програмом, који чини саставни део уговора.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужилаца, налазећи да је тужени ПД „КК“ ДОО ..., као купац у целости испунио своју обавезу преузету уговором о продаји имовине методом јавног тендера, чији саставни део је био Социјални програм, а тужени ПД „ЛЛ“ ДОО ... је тужиоцима исплатио зараду у спорном периоду према уговором преузетој обавези у висини утврђеној на основу просечне тромесечне зараде коју им је Компанија „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... исплатила за април, мај и јун 2008. године.

По оцени Врховног касационог суда другостепеном одлуком је на утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право.

Компанија „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... је, као члан ММ, била дужна да примењује одредбе посебног колективног уговора за делатности угоститељства и туризма Србије. Колективним уговором за делатности угоститељства и туризма („Службени гласник РС“, бр.81/03, 96/03), чланом 41. била је прописана цена рада у бруто месечном износу од 6.850,00 динара за пун фонд радних сати, а чланом 2. је било прописано да ће се овај колективни уговор применити непосредно ако се код послодавца појединачним колективним уговором или општом актом послодавца запосленима дају мања права и утврђују неповољнији услови рада од права утврђених законом и посебним колективним уговором. Посебним колективним уговором за делатност угоститељства и туризма Србије („Службени гласник РС“, број 74/07), који је ступио на снагу 17.08.2007. године, чланом 44. став 2. прописано је да се основна зарада за најједноставнији посао коефицијенат 1 утврђује по радном часу у висини минималне зараде утврђене одлуком Социјално економског савета Републике Србије, у складу са законом, а чланом 2. је преузета истоветна одредба у погледу непосредне примене колективног уговора у случају неповољнијих услова рада или мањих права у појединачним уговорима послодавца.

У овом случају, ранији послодавац Компанија „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... је тужиоцима у периоду од 01.01.2007. године до 31.08.2008. године (који је претходио објави јавног позива за продају) исплаћивала зараду по ценама рада из Појединачног колективног уговора, а не по ценама рада из гранског колективног уговора, које су биле више од цене рада из Појединачног колективног уговора, због чега је напред наведеним правноснажним пресудама Општинског суда у Рашкој обавезана да тужиоцима исплати разлику између исплаћених и припадајућих зарада по гранском колективном уговору за период од 01.01.2007. године до 31.08.2008. године, које пресуде су донете пре закључења уговора о продаји имовине методом јавног тендера. Према уговору о продаји имовине методом јавног тендера закљученог и овереног 26.12.2008. године тужени ПД „КК“ ДОО ... је био у обавези да ће запосленима дати најмање права и обавезе утврђене Колективним уговором закљученим 2005. године са свим важећим

анексима, а коју обавезу је имао и тужени ПД „ЛЛ“ ДОО ..., кога је основао тужени ПД „КК“ ДОО ... и са којим су тужиоци засновали радни однос. С обзиром на то да је тужени ПД „ЛЛ“ ДОО ... тужиоцима у периоду од 01.06.2009. године до 31.05.2010. године исплаћивао зараду обрачунату у складу са Појединачним колективним уговором из 2005. године, у висини просечне тромесечне зараде коју им је Компанија „ЉЉ“ ДП ... ТЦ ... исплатила за април, мај и јун 2008. године (периоду који је претходио објави јавног позива за продају), а не по ценама рада из гранског колективног уговора, које су биле више од цене рада из Појединачног колективног уговора, то тужиоцима припада разлика зараде за спорни период. Тужени су, а у складу са наведеним уговором о продаји имовине методом јавног тендера, у обавези да тужиоцима солидарно исплате разлику зараде за спорни период, која је утврђена на основу налаза и мишљења судског вештака.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 416. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлука о трошковима ревизијског поступка, садржана у ставу другом изреке, донета је у складу са чланом 153. и 165. Закона о парничном поступку, с обзиром на то да су тужиоци успели у поступку по ревизији, а који трошкови се односе на састав ревизије од стране адвоката у износу од 108.000,00 динара, с обзиром да је од стране адвоката заступано 11 тужилаца и трошкове на име таксе на ревизију и одлуку о ревизији у износу од 137.000,00 динара, све према важећој Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић